

Morten Helveg Petersen (RV):

Lad mig starte med at opsummere Det Radikale Venstres principielle holdning til regeringens finanslovudspil. Vi er glade for, at det går godt. Vi er glade for, at virksomhederne tjener penge, og at der betales skat som aldrig før. Det er jo helt ironisk, at skattetrykkel i år er højere, end da VK-regeringen trådte til. Det er godt, at ledigheden falder, og at der afvikles på gælden. Så langt, så godt.

Vi er bekymrede for det lange sigt, og vi mener, at regeringen ikke udviser tilstrækkeligt med rettidig omhu, fordi det netop burde være i sådanne tider, at man gennemførte de reformer og de forandringer, der skal til for at fremtidssikre samfundet. Vi oplever, at regeringen i velfærdsdiskussionen afventer Velfærdskommissionen, før man mener noget. På miljøområdet skal eksperter afgøre, hvor og hvornår man vil bruge penge. Og hvad angår forskning, ja, der afventer regeringen Globaliseringsrådet.

Det gælder på alle tre områder, at vi udmærket ved, hvad der er behov for at gøre. På velfærdsområdet er der bl.a. behov for at kigge nærmere på efterlønnen. På miljøområdet er der bl.a. behov for genopretning af dansk natur. På forskningsområdet er der behov for flere midler til forskningsrådene. Det ligger lige for. Hvad gør regeringen? Ingenting.

Paradokset er, at regeringens økonomiske politik holdes oppe af prisen på olie, og at skatterne fosser ind i statskassen. Den samme virksomhed, som sikrer store indtægter fra Nordsøen, har et slogan, der hedder »Rettidig omhu«, men det forsømmer regeringen ved ikke at tage fat i de grundlæggende udfordringer.

Statsministeren har holdt mange taler om vigtigheden af forskning og uddannelse i verdensklasse. Men på forskningsområdet er vi altså lige så langt fra Barcelonamålsætningerne, som vi var sidste år.

På uddannelsesområdet tales om uddannelse i verdensklasse, men der sættes 10 mio. kr. af ekstra til næste år. Det svarer vel rundt regnet til, at hver skole i landet skulle have ekstra 5.000 kr. at slå til søren med.

Det Radikale Venstre har fremlagt sit eget udspil til finanslov. Blandt vores prioriteter er, at vi tilføjer forskning og udvikling og uddannelse knap 1,9 mia. kr. til næste år, fordi Danmark skal leve af viden. Vi prioriterer også et løft til miljøet. Der bør iværksættes en genopretningsplan for dansk natur, herunder etablering af naturparker.

Vi prioriterer, at der sættes flere penge af til ulandsbistanden, og finder det næsten barokt at skulle høre på, hvor godt det går i Danmark, samtidig med at vi fortsat sparer, når det gælder de fattigste i verden i forhold til de målsætninger, vi tidligere har haft.

Vi møder op til forhandlinger. Vi vil gøre alt, hvad vi kan for at præge finansloven i den rigtige retning, men vi er samtidig også helt opmærksomme på, at sporet er lagt ud i retning af Dansk Folkeparti.

Kl. 16.05

Regeringens forslag til finanslov er præget af, at det går godt i dansk økonomi. Privatforbruget drøner af sted båret frem af høje boligpriser og lave renter, statskassen tjener godt på, at virksomhederne tjener penge, og det er jo alt sammen udmærket.

Men spørgsmålet er, om det er fremtidssikret. Tager regeringen med denne finanslov afgørende skridt i retning af at fremtidssikre velfærds-samfundet? Et kort svar på det er: Nej.

Velfærdskommissionen har skitseret omfanget af de udfordringer, som vi står over for. Hvis velfærdssamfundet skal være holdbart i længden, ja, så kræver det ifølge Velfærdskommissionen enten kraftige offentlige besparelser i omegnen af 55 mia. kr., øgede skatter i omegnen af plus 9 pct., knap 9 pct., på bundskatten, eller, som den tredje vej, at beskæftigelsen øges gennem reformer, altså et højere arbejdsudbud. Det Radikale Venstre er ikke i tvivl. Vi vælger at øge arbejdsudbuddet.

Det gode spørgsmål er så selvfølgelig, hvordan man gør det. Og her er vi skuffede over, at regeringen ikke giver et svar, den forsøger end ikke at stille spørgsmålet. Men politik må altså også handle om at forsøge at skitere de udfordringer, vi står over for, og så forsøge at få det korte og det lange sigt til at hænge sammen, fordi de prioriteringer, vi foretager i dag, sætter sig spor ud i fremtiden.

Hvis vi investerer mere i uddannelse, forskning og udvikling, så får vi et klogere Danmark, et mere konkurrencedygtigt Danmark. Hvis vi investerer mere i kollektiv trafik, kan vi få et bedre miljø. Investerer vi mere i ulandsbistand til den tredje verden, så er vi med til at bekæmpe fattigdom, ulighed og ustabilitet. Og hvis vi har mod til reformer på skatteområdet, på arbejdsmarkedet og i velfærdsydelse, jamen så kan vi øge antallet af mennesker, der får en chance på arbejdsmarkedet.